

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 520

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
82.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență.....	2	
★			
83.	— Lege pentru modificarea art. 260 din Legea educației naționale nr. 1/2011	3	
310.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență	3	
★			
84.	— Lege privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ....	4-5	
312.	— Decret pentru promulgarea Legii privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ	5	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 48 din 4 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, așa cum au fost modificate de dispozițiile art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare			
6-9			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.103/95. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne pentru aprobarea regulilor privind accesul în lăcașele de cult, distanța minimă de siguranță și măsuri sanitare specifice pentru desfășurarea activităților religioase			
10			
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
Decizia nr. 28 din 2 martie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....			
11-15			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43 din 6 aprilie 2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 7 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Sumele cheltuite conform alin. (1) și destinația acestora de la începutul stării de urgență la finalul stării de alertă de către toate instituțiile de stat se publică pe site-ul instituției de către conducătorul acesteia.”

2. La articolul 7, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (5)—(7), cu următorul cuprins:

„(5) Se aprobă acordarea unui stimulent de risc în cuantum de 2.500 lei brut, pe lună, pentru personalul din domeniul asistenței sociale și comunitare, indiferent de forma de organizare a furnizorului de servicii sociale, implicat direct în sprijinirea și/sau îngrijirea persoanelor în vârstă, a copiilor, a persoanelor cu dizabilități și a altor grupuri vulnerabile, pe perioada stării de urgență, din fondul de salarii al unității angajatoare, prin transferuri de la bugetul de stat, de la titlul VI «Transferuri între unități ale administrației publice» sau de la alte titluri unde sunt bugetate sume cu această destinație, prin ordonatorul principal de credite, sau din fonduri europene.

(6) Stimulentul de risc acordat conform alin. (5) nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, contribuției de asigurări sociale de sănătate, respectiv al contribuției asiguratorii pentru muncă, reglementată la titlul V «Contribuții sociale obligatorii» din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Pentru furnizorii de servicii sociale privați, prevăzuți la alin. (5), decontarea stimulentului de risc se face la cerere, prin

agențiile teritoriale ale Agenției Naționale de Plăți și Inspecție Socială, prin transferuri de la bugetul de stat, de la titlul VI «Transferuri între unități ale administrației publice» sau de la alte titluri unde sunt bugetate sume cu această destinație, prin ordonatorul principal de credite, sau din fonduri europene, conform unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.”

3. La articolul 8 alineatul (1), după litera f) se introduc două noi litere, literele f¹) și f²), cu următorul cuprins:

„f¹) personalul medical, medico-sanitar și auxiliar sanitar din cabinetele medicilor de familie, laboratoarele de analize medicale, laboratoarele de imagistică medicală, ambulatoriile de specialitate, farmaciile comunitare, cabinetele stomatologice, furnizorii de servicii medicale aflați în contract cu casele de asigurări de sănătate, care au activat în timpul stării de urgență și care au avut în evidență sau sub tratament pacienți suspecți sau confirmați cu COVID-19, ori dacă personalul respectiv a fost confirmat cu COVID-19 în urma activității desfășurate;

f²) medicii și asistenții medicali din unitățile școlare care și-au desfășurat activitatea prin furnizarea unor servicii de îngrijire, de aprovizionare, de îngrijire medicală și monitorizare a persoanelor aflate în carantină.”

4. La articolul 8 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) personalul de la lit. a)—f²) care, în urma desfășurării activității, a fost diagnosticat cu COVID-19.”

5. La articolul 8, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Stimulentul de risc în cuantum de 2.500 lei, prevăzut de prezenta ordonanță de urgență, se acordă pentru toată perioada stării de urgență, instituită prin decret potrivit art. 93 din Constituția României, republicată.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 17 iunie 2020.

Nr. 82.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru
aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri
europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19,
pe perioada stării de urgență**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 iunie 2020.
Nr. 310.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea art. 260 din Legea educației naționale
nr. 1/2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Articol unic. — La articolul 260 alineatul (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) calificativul «foarte bine» obținut în ultimii 4 ani;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 17 iunie 2020.
Nr. 83.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 260
din Legea educației naționale nr. 1/2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 260 din Legea educației naționale nr. 1/2011 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 iunie 2020.
Nr. 311.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea
art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ**

Având în vedere că, în contextul epidemiologie actual, alegerile pentru autoritățile administrației publice locale nu pot fi organizate în termenul prevăzut de legislația în vigoare deoarece operațiunile preelectorale și electorale nu pot fi realizate fără riscuri majore la adresa sănătății publice și fără încălcarea măsurilor dispuse de autoritățile medicale,

ținând cont de faptul că alegerile trebuie să se desfășoare într-un climat sigur, de natură să permită exercitarea efectivă a drepturilor fără restrângeri ale drepturilor politice și cu asigurarea siguranței tuturor celor implicați,

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Mandatele aflate în curs de exercitare ale primarilor, primarului general al municipiului București, președinților de consilii județene, consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului București și consiliilor județene se prelungesc până la data de 1 noiembrie 2020.

Art. 2. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, data alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020 se stabilește prin lege organică, cu cel puțin 60 de zile înaintea votării.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), prin derogare de la prevederile art. 126 alin. (1) din Legea nr. 115/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cel mult 5 zile de la intrarea în vigoare a legii, Guvernul stabilește, prin hotărâre, la

propunerea Autorității Electorale Permanente, calendarul acțiunilor din cuprinsul perioadei electorale, cheltuielile necesare pregătirii și desfășurării în bune condiții a alegerilor locale și măsurile tehnice necesare bunei organizări și desfășurării a alegerilor locale. Hotărârea privind cheltuielile necesare pregătirii și desfășurării în bune condiții a alegerilor locale, hotărârea privind măsurile tehnice necesare bunei organizări și desfășurării a alegerilor locale și hotărârea pentru aprobarea programului calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare organizării și desfășurării în bune condiții a alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale se publică împreună în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), termenele prevăzute de Legea nr. 115/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția duratei campaniei electorale, a termenului pentru depunerea candidaturilor și a termenului de 24 de ore, se reduc la jumătate. Dacă din operațiunea de reducere la jumătate a termenelor rezultă fracțiuni de zile egale sau mai mari de 12 ore,

rotunjirile se fac în plus; fracțiunile mai mici de 12 ore nu se iau în calcul.

Art. 3. — Prin derogare de la prevederile art. 49 alin. (2) și ale art. 50 din Legea nr. 115/2015, cu modificările și completările ulterioare, la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, numărul minim al susținătorilor, necesar pentru depunerea candidaturilor, se va reduce la jumătate.

Art. 4. — Prin derogare de la prevederile art. 49 alin. (2), art. 50 și art. 51 alin. (5) din Legea nr. 115/2015, cu modificările și completările ulterioare, la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, pentru candidaturile la consiliul local și funcția de primar din aceeași circumscripție electorală, respectiv pentru candidaturile la consiliul județean și președintele consiliului județean din aceeași circumscripție electorală, partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale și candidații independenți vor prezenta câte o singură listă de susținători.

Art. 5. — La alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale și candidații independenți vor putea opta să

întocmească și să depună electronic, în condițiile legii, dosare de candidatură, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 47 și art. 49—51 din Legea nr. 115/2015, cu modificările și completările ulterioare. Listele de susținători vor putea fi semnate și depuse și electronic, în condițiile legii.

Art. 6. — Metodologia de aplicare a prevederilor art. 5 se stabilește prin hotărâre a Autorității Electorale Permanente, adoptată în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu consultarea Autorității pentru Digitalizarea României.

Art. 7. — La articolul 151 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Mandatul primarului prevăzut la alin. (1) se exercită până la depunerea jurământului de către primarul nou-ales. Mandatul primarului poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război sau catastrofă ori alte situații expres prevăzute de lege atunci când, din cauza acestor situații, nu pot fi organizate alegeri până la expirarea mandatului prevăzut la alin. (1).”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

București, 17 iunie 2020.

Nr. 84.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind prelungirea mandatelor
autorităților administrației publice locale și pentru
modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență
a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 iunie 2020.

Nr. 312.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 48

din 4 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, așa cum au fost modificate de dispozițiile art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în ceea ce privește modificarea art. 108 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Mihai Roșu în Dosarul nr. 44.162/3/2017 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.352D/2019.

2. La primul termen de judecată, din data de 17 decembrie 2019, în prezența reprezentantului Ministerului Public, Curtea a luat în discuție cererea de amânare a dezbaterilor formulată de autorul excepției, având în vedere necesitatea îndreptării erorii materiale cu privire la obiectul excepției apărute în actul de sesizare a Curții Constituționale. În temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, coroborate cu cele ale art. 22 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea a dispus amânarea dezbaterilor pentru data de 4 februarie 2020 și citarea părților din dosar.

3. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Carmen Roșu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, care au fost legal citate.

4. Magistratul-asistent prezintă motivele pentru care s-a luat măsura amânării dezbaterilor la primul termen, menționează că instanța judecătorească a pronunțat încheierea de îndreptare a erorii materiale apărute în încheierea de sesizare și a transmis-o Curții și că autorul excepției a formulat o cerere prin care apreciază că trebuie recomunicată încheierea instituțiilor prevăzute de art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât acestea să aibă posibilitatea să-și exprime punctul de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor

art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, și nu a prevederilor art. 40 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015. Cu privire la această cerere, doamna avocat lasă la aprecierea Curții, iar reprezentantul Ministerului Public apreciază că dacă instituțiile nu au transmis punctul de vedere aceasta se datorează faptului că nu au dorit, și nu din cauza indicării greșite a obiectului excepției. Curtea respinge cererea formulată de autor și dă cuvântul doamnei avocat, care mai arată că nu este vorba despre o cerere propriu-zisă, ci despre aducerea în atenția instanței constituționale a aspectelor indicate.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul doamnei avocat care arată că a formulat concluzii scrise la primul termen de judecată în cauză, prin care a făcut referire atât la opinia instanței de trimitere, cât și la punctul de vedere al Avocatului Poporului, cu privire la excepție, și solicită Curții să fie avute în vedere la deliberări.

6. Avocata arată că dispozițiile criticate sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece conduc la transformarea pensiei suplimentare într-un element al pensiei militare de stat, ceea ce contravine modului de calcul al acesteia prevăzut de art. 28—30 din Legea nr. 223/2015, golindu-se total de conținut. Deși autorul excepției a contribuit la Fondul de pensie suplimentară, din cauza modificărilor aduse art. 108 din Legea nr. 223/2015, nu mai beneficiază de pe urma contribuției. Sunt discriminați acei pensionari care au contribuit la Fondul pentru pensia suplimentară și care au o vechime în muncă mai mare față de pensionarii care au contribuit la Fondul pentru pensia suplimentară, dar care au o vechime în muncă mai redusă, deoarece doar această din urmă categorie de pensionari beneficiază integral de contribuțiile la Fondul pentru pensia suplimentară. Mai arată că pensia suplimentară, spre deosebire de pensia militară de stat, are caracter contributiv și, ca atare, cei care au contribuit la Fondul pentru pensia suplimentară trebuie să beneficieze în mod distinct de ea. Susține că este încălcat și art. 47 alin. (2) din Constituție, deoarece pensionarii nu beneficiază deloc de pensia suplimentară la care au contribuit 30 de ani, cu titlu obligatoriu.

7. Se încalcă dreptul de proprietate privată, având în vedere că se anulează pensia suplimentară ca parte a dreptului la pensie și că este încălcată speranța legitimă a autorului de a vedea reflectate în pensie contribuțiile sale. Legiuitorul nu are dreptul să modifice și să sisteze drepturi.

8. Precizează că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 prin care s-au modificat prevederile Legii

nr. 223/2015 au fost adoptate cu încălcarea art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție.

9. Reprezentantul Ministerului Public invocă jurisprudența Curții potrivit căreia Constituția garantează doar dreptul la pensie, nu și cuantumul acesteia, iar legiuitorul este liber să modifice condițiile de acordare a pensiei, inclusiv a celei suplimentare. Prevederile art. 16 din Constituție nu sunt încălcate, cuantumului diferit al pensiilor datorându-se conținutului diferit al legilor aplicabile la momentul deschiderii acestora. În sfârșit, arată că Guvernul a justificat urgența adoptării actului normativ criticat, respectiv că bugetul ar fi fost afectat, fiind necesară adoptarea de reglementări fiscale unitare referitoare inclusiv la pensii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

10. Prin **Încheierea din 9 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 44.162/3/2017, Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în ceea ce privește modificarea art. 108 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat**, excepție ridicată de **Mihai Roșu** într-o cauză având ca obiect contestarea unei decizii de pensionare.

11. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, se arată că prevederile criticate sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece nu permit valorificarea contribuțiilor realizate în vederea obținerii pensiei suplimentare împreună cu pensia de serviciu. Pensia suplimentară, spre deosebire de pensia militară de stat, are caracter contributiv și, ca atare, trebuie acordată celor care au contribuit la Fondul pentru pensia suplimentară în mod distinct de pensia de serviciu. Sunt discriminate persoanele care au vechime în serviciu mai mare față de cele care au vechime în serviciu mai mică, deoarece doar acestea din urmă își vor valorifica contribuțiile la Fondul pentru pensia suplimentară.

12. Sunt încălcate, în opinia autorului, și prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, având în vedere natura contributivă a pensiei suplimentare, precum și prevederile constituționale și cele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează dreptul de proprietate privată, deoarece statul nu-și îndeplinește contraprestația corelativă nașterii speranței legitime la aceasta prin realizarea de contribuții la Fondul pentru pensia suplimentară. Autorul este, în mod nejustificat și fără a fi identificată o cauză de utilitate publică, privat de proprietatea asupra sumelor plătite la Fondul pentru pensia suplimentară, în condițiile în care dispozițiile art. 108 din Legea nr. 223/2015, așa cum au fost modificate de art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, nu permit valorificarea acestora în cadrul pensiei militare de stat.

13. În sfârșit, se mai arată că dispozițiile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost adoptate

cu încălcarea prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. Astfel, pe de o parte, preambulul actului normativ criticat nu relevă existența unei situații extraordinare de natură să determine intervenția normativă criticată, iar, pe de altă parte, prin adoptarea art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 sunt afectate, în sensul acestei noțiuni din art. 115 alin. (6) din Constituție, dreptul la pensie și dreptul de proprietate privată.

14. **Tribunalul Ilfov — Secția civilă** arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ceea ce privește modificarea art. 108 din Legea nr. 223/2015, este fondată. Prin modificarea criticată, procentele corespunzătoare contribuției la Fondul pentru pensia suplimentară nu se mai adaugă la pensia determinată în urma aplicării art. 28, 29 și 30 din Legea nr. 223/2015, ci constituie doar un spor procentual în cuantumul pensiei militare de stat, care, din punct de vedere valoric, nu se regăsește în cuantumul final al pensiei, reclamantul nebeneficiind de sporul de 9%, pentru că, oricum, veniturile sale ar fi depășit plafonul de 85% din baza de calcul. În acest fel se aduce atingere art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție, întrucât reclamantul, care a contribuit 30 de ani la acest fond pentru pensia suplimentară, nu doar obligatoriu, ci și cu speranța că va avea o pensie mai mare decât cea de serviciu, se vede astfel, în urma calculării pensiei conform modificării criticate, lipsit de această speranță legitimă ce reprezintă un bun în sensul Convenției Europene a Drepturilor Omului și fără a i se oferi o compensație pentru această pierdere. Instanța judecătorească apreciază că dispozițiile criticate respectă prevederile art. 16 alin. (1), ale art. 47 alin. (2) teza întâi și ale art. 115 alin. (4) din Constituție.

15. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Avocatul Poporului** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în expunerea de motive la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, urgența acestui act normativ este justificată de faptul că în textul Legii nr. 223/2015, care urma să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2016, existau prevederi arbitrare în interpretare care puteau determina diferențieri de tratament aplicabil pensionarilor în etapa de stabilire, recalculare și/sau actualizare a pensiilor militare de stat, fiind imposibilă emiterea normelor juridice de rang inferior, existând astfel riscul apariției unui nou val de litigii de anvergura celui din anii 2010—2012. Prin urmare, este îndeplinită existența cumulativă a două elemente: urgența reglementării în situații care impun luarea unor soluții imediate și evitarea unei grave atingeri aduse interesului public.

17. Ca atare, este subliniat clar și neechivoc interesul public lezat, și anume faptul că neadoptarea măsurilor propuse prin ordonanța de urgență criticată ar genera, pe de-o parte, diferențieri de tratament aplicabil pensionarilor în etapa de stabilire, recalculare și/sau actualizare a pensiilor militare de stat, iar, pe de altă parte, imposibilitatea emiterii normelor

juridice de rang inferior, existând, astfel, riscul apariției unui nou val de litigii.

18. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 47 din Legea fundamentală se arată că dreptul la pensie este un drept fundamental, consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, dar se exercită în condițiile prevăzute de lege. Legea fundamentală garantează dreptul la pensie, iar nu cuantumul acesteia, iar legiuitorul este în drept să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și cuantumul acestora. Nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevede cuantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferite categorii de persoane (deciziile Curții Constituționale nr. 656 din 30 octombrie 2018 și nr. 784 din 29 noiembrie 2018).

19. Referitor la critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, prin raportare la art. 16 din Legea fundamentală, arată că aceasta urmărește respectarea principiului egalității, prin care se asigură tuturor participanților la sistemul de pensii militare de stat un tratament nediscriminatoriu între persoane aflate în aceeași situație juridică, în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

20. Cât privește critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în raport cu art. 44 din Legea fundamentală, se arată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea nu garantează un anumit cuantum al dreptului patrimonial, ci doar plata acestuia, ca drept câștigat.

21. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile orale ale avocatei autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă „dispozițiile art. 40 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ceea ce privește modificarea art. 108 din Legea nr. 223/2015”. Dispozițiile art. 108 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, în forma pe care o aveau la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, nu au intrat niciodată în vigoare, deoarece au fost modificate de dispozițiile art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul a criticat dispozițiile art. 108 din Legea nr. 223/2015, așa cum au fost modificate de către art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015. În plus, atât instanța de judecată, în opinia asupra excepției, cât și

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, s-au raportat la dispozițiile art. 108 din Legea nr. 223/2015, așa cum au fost modificate de către art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, și nu la „dispozițiile art. 40 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ceea ce privește modificarea art. 108 din Legea nr. 223/2015”, așa cum apare în încheierea de sesizare.

24. Prin Încheierea din 17 decembrie 2019, instanța de judecată a îndreptat, la cererea autorului excepției, eroarea materială din cuprinsul încheierii de sesizare a Curții. Astfel, instanța a dispus că, în tot cuprinsul încheierii (considerente și dispozitiv), în loc de „art. 40 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ceea ce privește modificarea art. 108 din Legea nr. 223/2015” se va citi „art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 în ceea ce privește modificarea art. 108 din Legea nr. 223/2015”. Având în vedere cele precizate, precum și prevederile art. 62 teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora „*Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta*”, Curtea este investită, în prezenta cauză, cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 din Legea nr. 223/2015, care au următorul conținut: „*Pentru militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special care au plătit contribuție la Fondul pentru pensia suplimentară și/sau contribuția individuală la buget la stabilirea, recalcularea sau actualizarea pensiei militare se acordă un spor de: a) 3% pentru o vechime a contribuției între 5—15 ani; b) 6% pentru o vechime a contribuției între 15—25 ani; c) 9% pentru o vechime a contribuției peste 25 de ani*”.

25. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie și art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a statuat că prevederile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost adoptate cu respectarea dispozițiilor art. 115 din Constituție care instituie condițiile în care pot fi emise ordonanțele de urgență. Astfel, în ceea ce privește critica raportată la dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, din perspectiva lipsei situației extraordinare care a determinat emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 43 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019, paragraful 34, că, în nota de fundamentare a acesteia, modificările aduse Legii nr. 223/2015 au fost justificate de faptul că în cuprinsul acestei legi „există prevederi arbitrare în interpretare care pot determina diferențieri de tratament aplicabil pensionarilor în etapa de stabilire, recalculare și/sau actualizare a pensiilor militare de stat”, iar „în condițiile neadoptării măsurilor de modificare și completare a Legii nr. 223/2015, este imposibilă emiterea normelor juridice de

rang inferior și există riscul apariției unui nou val de litigii de anvergura celui din anii 2010—2012”. Curtea a apreciat că situația extraordinară care a impus reglementarea de urgență a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 are în vedere consecințele neconstituționale pe care le atrage o reglementare care este susceptibilă să genereze tratamente diferite pentru persoane aflate în situații identice și față de care apariția unui val semnificativ de litigii este doar un efect secundar. O reglementare neclară, care are ca efect interpretări arbitrare, este contrară nu doar prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, dar și principiului constituțional al egalității în drepturi, potrivit căruia persoanele care se află în situații similare trebuie să se bucure de un tratament juridic identic, iar constatarea acestor consecințe, în timpul demersurilor autorităților, prilejuite de imediata intrare în vigoare a unei asemenea reglementări, justifică o intervenție legislativă imediată a Guvernului, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, destinată prevenirii acestor rezultate contrare Legii fundamentale (a se vedea paragraful 49 al Deciziei nr. 810 din 5 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 2 martie 2020).

27. În plus, Curtea a stabilit că sunt respectate și prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, ținând cont de faptul că nu sunt afectate drepturile sau libertățile prevăzute de Constituție, în particular dreptul de proprietate privată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 554 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 5 decembrie 2019, paragraful 26).

28. De asemenea, Curtea a constatat și constituționalitatea dispozițiilor art. 108 din Legea nr. 223/2015, așa cum au fost modificate de art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (exemplificativ pot fi menționate deciziile nr. 553 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 973 din 3 decembrie 2019, paragraful 16, nr. 322 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 4 octombrie 2019, paragraful 16 sau nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019, paragraful 65). În aceste decizii Curtea a făcut trimitere la Decizia nr. 1.234 din 6 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 4 decembrie 2009, potrivit căreia „prevederile art. 25 din Legea nr. 164/2001 instituie un principiu general valabil în sistemul public de pensii, potrivit căruia quantumul pensiei nu poate depăși venitul în mod obligatoriu asigurat în cadrul asigurărilor sociale de stat. Cu respectarea acestui principiu, fiecare pensionar militar beneficiază de pensie în quantumul rezultat în raport cu vechimea în activitate și venitul realizat anterior pensionării. Această reglementare este în perfect acord cu principiul consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment. Extinderea incidenței acestui principiu și asupra sporului acordat pentru contribuția la fondul de pensie suplimentară, ca efect al prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 164/2001, nu poate fi privită nici ea ca generând un tratament discriminatoriu, de vreme ce se aplică nediferențiat tuturor persoanelor care au dreptul să beneficieze de acest spor”.

29. Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale desprinse din deciziile anterior evocate, considerentele și soluția cuprinse în acestea își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Roșu în Dosarul nr. 44.162/3/2017 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 108 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, așa cum au fost modificate de dispozițiile art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII
Nr. 1.103 din 17 iunie 2020

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 95 din 17 iunie 2020

ORDIN

pentru aprobarea regulilor privind accesul în lăcașele de cult, distanța minimă de siguranță și măsuri sanitare specifice pentru desfășurarea activităților religioase

În vederea stabilirii măsurilor necesare pentru prevenirea răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 pe durata stării de alertă și pentru asigurarea desfășurării activității cultelor religioase, inclusiv a slujbelor cu caracter privat, în considerarea prevederilor art. 45 și 71 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19,

luând în considerare prevederile Hotărârii Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, aprobată cu modificări și completări prin Hotărârea Parlamentului României nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 476/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19,

văzând referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, înregistrat cu nr. 4.024 din 17.06.2020,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul afacerilor interne emit următorul ordin:

Art. 1. — Pe durata stării de alertă, pentru prevenirea răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 și pentru desfășurarea activității cultelor religioase, inclusiv a slujbelor cu caracter privat, se aprobă regulile prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne

nr. 875/80/2020 pentru aprobarea regulilor privind accesul în lăcașele de cult, distanța minimă de siguranță și măsuri sanitare specifice pentru desfășurarea activităților religioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 22 mai 2020, își încetează aplicabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

ANEXĂ

REGULI

privind accesul în lăcașele de cult, distanța minimă de siguranță și măsuri sanitare specifice pentru desfășurarea activităților religioase

I. Reguli privind accesul și desfășurarea activităților

1. Accesul credincioșilor în lăcașul de cult și în locațiile unde se organizează slujbe și adunări religioase se face astfel încât să fie asigurată o suprafață de minimum 4 mp pentru fiecare persoană și o distanță de minimum 2 m între persoane.

2. La intrarea în lăcașul de cult sau în locațiile unde se organizează slujbe și adunări religioase persoanele sunt obligate să își dezinfecteze mâinile cu dezinfectant, pus la dispoziție de organizatorii evenimentului religios.

3. În interiorul lăcașului de cult și în locațiile unde se organizează slujbe și adunări religioase este obligatorie purtarea măștii, astfel încât să acopere gura și nasul.

4. Accesul credincioșilor care, după efectuarea triajului observațional, prezintă simptome de infecție respiratorie (tuse, strănut, rinoree, temperatură) nu este permis.

5. Se vor plasa, la loc vizibil, anunțuri scrise privind regulile de igienă și distanțare fizică în lăcașul de cult și în locațiile unde se organizează slujbe și adunări religioase.

6. La activitățile religioase din interiorul lăcașului de cult și din locațiile unde se organizează slujbe, acolo unde este posibil, se organizează circuite separate de intrare și ieșire, semnalizate explicit.

7. Slujbele oficiate de către personalul de cult, în aer liber (în curtea lăcașului de cult), se desfășoară cu menținerea distanței de 1,5 m între persoane.

8. Slujbele religioase desfășurate în curtea lăcașurilor de cult nu sunt considerate adunări publice.

II. Măsuri sanitare specifice

1. În cadrul ritualurilor religioase în care se vor folosi obiecte de cult cu care credincioșii intră în contact, acestea se dezinfectează după fiecare utilizare.

2. Se dezinfectează periodic, o dată la 4 ore, obiectele sau suprafețele frecvent atinse (de exemplu, mânerul ușilor, balustrade, scaune).

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 28**din 2 martie 2020**

Dosar nr. 20/1/2020

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Valentin Mitea	— judecător la Secția I civilă
Mioara Iolanda Grecu	— judecător la Secția I civilă
Simona Gina Pietreanu	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Grecu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriel Viziru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 20/1/2020, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile formulată

de Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 16.740/196/2018.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; apelanta-contestatoare a depus, în termen legal, un punct de vedere asupra chestiunii de drept; s-a depus punctul de vedere al Direcției legislație, studii, documentare și informatică juridică a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și un memoriu *amicus curiae* din partea Asociației Române a Băncilor. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărârile judecătorești relevante ce au fost identificate, precum și opiniile teoretice exprimate de judecători, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

6. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 21 noiembrie 2019, în Dosarul nr. 16.740/196/2018, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *dacă dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă, care prevăd că înscrisurile sub semnătură privată sunt titluri executorii numai dacă sunt înregistrate în registrele publice, se aplică și contractelor de credit care sunt titluri executorii conform art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006) sau cerința înscrierii în registrele publice prevăzută de art. 641 din Codul de procedură civilă se referă strict la înscrisurile sub semnătură privată pentru care un alt act normativ prevede necesitatea înscrierii pentru a dobândi caracter executoriu.*

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 6 ianuarie 2020, cu nr. 20/1/2020, termenul de judecată fiind stabilit la 2 martie 2020.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

9. Codul de procedură civilă

„**Art. 641.** — Înscrierile sub semnătură privată sunt titluri executorii, numai dacă sunt înregistrate în registrele publice, în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege. Orice clauză sau convenție contrară este nulă și considerată astfel nescrisă. Dispozițiile art. 664 și următoarele sunt aplicabile.”

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare*

„**Art. 120.** — Contractele de credit, inclusiv contractele de garanție reală sau personală, încheiate de o instituție de credit constituie titluri executorii.”

III. Expunerea succintă a procesului

11. Prin Încheierea nr. 388 din 22 martie 2019 pronunțată de Judecătoria Brăila — Secția civilă s-a admis în parte contestația la executare silită formulată de contestatoarea X în contradictoriu cu intimata Y — bancă comercială, s-a respins ca neîntemeiat capătul de cerere referitor la anularea Încheierii nr. 5.396 din 27 august 2018 pronunțată de Judecătoria Brăila în Dosarul nr. 14.392/196/2018, pe motivul lipsei caracterului de titlu executoriu al contractului de credit pentru emiterea cardului de credit în euro pentru persoane fizice nr. xx/18.555 din 17 aprilie 2007 încheiat cu banca comercială intimată și s-a constatat nulitatea absolută a clauzei cuprinse în art. 6 pct. 1 lit. f) din contractul de credit menționat.

12. Totodată, au fost anulate în parte actele de executare emise în Dosarul nr. xxx/2018 al Biroului executorului judecătoresc Z, în sensul de a nu se avea în vedere sumele calculate potrivit art. 6 pct. 1 lit. f) din Contractul de credit nr. xx/18.555 din 17 aprilie 2007 și a fost obligată contestatoarea să achite suma de 101,15 lei către Biroul executorului judecătoresc Z, reprezentând contravaloarea copiilor certificate de pe înscrierile din Dosarul de executare nr. xxx/2018.

13. Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a reținut următoarele: contestatoarea a încheiat cu Y — S.A. — bancă comercială contractul de credit pentru emiterea cardului de credit în euro pentru persoane fizice nr. xx/18.555 din 17 aprilie 2007, prin care a împrumutat suma de 100.000 de euro pe perioada de 5 ani de la data intrării în vigoare a contractului de credit. La data de 8 noiembrie 2017 banca a notificat contestatoarea despre faptul că are de achitat suma de 134.258,97 de euro, reprezentând sold restant, dobânzi, creanțe atașate și comisioane, notificarea fiind primită de contestatoare la data de 21 noiembrie 2017.

14. La data de 14 august 2018 banca a solicitat Biroului executorului judecătoresc Z punerea în executare a contractului de credit pentru suma de 184.053,41 euro, plus dobânzile și comisioanele calculate până la data achitării efective a creanței.

15. Prin Încheierea nr. 5.396 din 27 august 2018 s-a dispus încuviințarea executării silite a titlului executoriu reprezentat de contractul de credit.

16. Ulterior, la data de 11 septembrie 2018, au fost emise de către Biroul executorului judecătoresc Z încheierea de stabilire a cheltuielilor de executare și procesul-verbal de constatare a creanței, ce au fost comunicate debitoarei la data de 12 august 2018.

17. Raportat la data încheierii contractului de credit, având în vedere dispozițiile legale anterioare, instanța a reținut că acestui contract îi sunt aplicabile prevederile Codului civil din 1864.

18. De asemenea, în aplicarea dispozițiilor art. 25 din Codul de procedură civilă, conform cărora „*procese în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi*”, față de data înregistrării dosarului de executare, instanța a reținut aplicabilitatea prevederilor noului Cod de procedură civilă.

19. Potrivit dispozițiilor art. 79 alin. (2) din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 58/1998*) — contractele de credit bancar, precum și garanțiile reale și personale, constituite în scopul garantării creditului bancar, constituie titluri executorii. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 înlocuiește vechea lege și instituie, prin art. 120, același caracter executoriu al contractelor de credit încheiate de o instituție de credit.

20. Acest din urmă text, în vigoare și nemodificat, are caracterul unei norme speciale, derogatorii față de regimul de drept comun al contractelor, mai ales al acelor perfectate în forma înscrisului sub semnătură privată.

21. Așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin considerentele Deciziei nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2004, „*consacrarea, prin art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, a caracterului executoriu al contractelor de credit, încheiate de o instituție de credit, este impusă pentru a permite executarea silită a unei obligații (creanțe), iar nu a unui înscris, acesta fiind doar materializarea izvorului obligației respective. În consecință, caracterul executoriu este asociat cu creanța, iar nu cu înscrisul ca atare și, atât timp cât legiuitorul a acordat contractelor de credit caracterul de titluri executorii, creanța însăși a devenit una executorie, astfel încât atributul executorialității nu se constituie într-un aspect de drept procesual, așa cum a susținut titularul sesizării, ci a devenit o calitate a creanței (...)*”.

22. În conformitate cu art. 641 din Codul de procedură civilă, în forma în vigoare la data înregistrării Dosarului de executare nr. 757/2018 al Biroului executorului judecătoresc Z, „*înscrierile sub semnătură privată sunt titluri executorii, numai dacă sunt înregistrate în registrele publice, în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege. Orice clauză sau convenție contrară este nulă și considerată astfel nescrisă. Dispozițiile art. 664 și următoarele sunt aplicabile*”.

23. Din interpretarea logică și sistematică a normelor de procedură civilă rezultă că actele sub semnătură privată primesc caracter de titlu executoriu prin înscrierea lor în registrele publice doar în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege.

24. Or, în speță, legile aplicabile contractului civil încheiat între părți, menționate anterior și care derogă de la dreptul comun, nu prevăd necesitatea ca acesta să fie înregistrat într-un anume registru public pentru a avea caracter de titlu executoriu, motiv pentru care instanța nu a putut reține susținerea contestatoarei.

25. Prin urmare, instanța a respins ca neîntemeiat capătul de cerere referitor la anularea Încheierii nr. 5.396 din 27 august 2018 pronunțată de Judecătoria Brăila, în Dosarul civil nr. 14.392/196/2018.

26. În continuare instanța a analizat susținerile contestatoarei referitoare la întinderea titlului executoriu reprezentat de contractul de credit mai sus amintit și a constatat caracterul abuziv al clauzei cuprinse în art. 6 pct. 1 lit. f) din contractul de credit.

27. Împotriva Încheierii nr. 388 din 22 martie 2019 a Judecătorei Brăila au declarat apel contestatoarea X și intimata Y — S.A. — bancă comercială, iar la data de 18 septembrie 2019 apelanta-contestatoare X a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în procedura prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă.

28. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2019, sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecării.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

29. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că urmează a se pronunța asupra apelurilor ce fac obiectul Dosarului nr. 16.740/196/2018 prin decizie definitivă.

30. De asemenea, problema de drept constând în condiționarea caracterului executoriu al unui contract de credit de înscrierea acestuia într-un registru public are incidență asupra fondului cauzei, reprezentând unul dintre motivele de contestație și de apel formulate și de care depinde legalitatea executării silite.

31. Tribunalul a apreciat și că este vorba despre o chestiune de drept nouă, neexistând un recurs în interesul legii cu acest obiect, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competență materială în privința cererilor formulate în cadrul executărilor silite.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Brăila la data de 18 septembrie 2019, apelanta-contestatoare a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la lămurirea chestiunii de drept de care depinde soluționarea cauzei, respectiv a se stabili dacă, în interpretarea prevederilor art. 641 din Codul de procedură civilă, cerința generală, aplicabilă conform acestui text de lege tuturor înscrisurilor sub semnătură privată, de a fi înregistrate în registrele publice pentru a putea fi considerate titluri executorii, privește inclusiv acele înscrisuri cărora le este recunoscut caracterul executoriu, prin lege specială (de exemplu contractele de angajament ale avocaților cu clienții lor, contractele de credit bancar etc.).

33. În motivarea cererii, apelanta a arătat că această cerință a înregistrării în registrele speciale în vederea punerii în executare silită, fără a se aplica tuturor înscrisurilor sub semnătură privată, se aplică doar aceluia care sunt „anume prevăzute de lege”, „orice clauză sau convenție contrară fiind nulă și considerată nescrisă”.

34. Consecințele acestei prevederi imperative sunt două: pe de o parte, nu orice chitanță de mână, contract de împrumut nebanca sau orice alt înscris sub semnătură privată, despre care nu există în legi speciale mențiunea că reprezintă titlu executoriu, ar putea fi înscrise în respectivele registre speciale cu consecința punerii lor în executare, iar pe de altă parte, sub sancțiunea nulității punerii în executare, înscrisurile care sunt prevăzute a avea caracter executoriu prin legi speciale nu se pot folosi ca titluri executorii decât în urma înscrierii lor în respectivele registre.

35. O altă interpretare ar goli de sens prevederile art. 641 din Codul de procedură civilă pentru că, dacă s-ar interpreta că înscrisurile cărora legea le conferă deja calitatea de titlu executoriu nu ar mai avea nevoie să fie înscrise în registrele speciale, ar însemna că există alte înscrisuri sub semnătură privată decât cele prevăzute în legi speciale care ar putea deveni titluri executorii doar în urma înscrierii lor în registrele speciale „în condițiile legii”. Or, o astfel de posibilitate nu există, având în vedere prevederile art. 638 din Codul de procedură

civilă, care restrânge aria titlurilor executorii strict la înscrisurile în situația cărora caracterul executoriu este prevăzut de lege.

36. Astfel, din coroborarea articolelor de lege în materia titlurilor executorii, rezultă că, pe de o parte, nu există înscrisuri sub semnătură privată care să poată fi titluri executorii în afara celor cărora, prin legi speciale, li se recunoaște puterea executorie, iar pe de altă parte, condiția înscrierii acestor înscrisuri în registrele speciale, în vederea valorificării caracterului lor executoriu, potrivit art. 641 din Codul de procedură civilă, se referă exact la aceste înscrisuri, și nu la altele.

37. Aceeași interpretare a prevederilor art. 641 din Codul de procedură civilă este prezentată și în doctrină.

38. La data de 18 noiembrie 2019, intimata a depus note de ședință, prin care a solicitat respingerea ca inadmisibilă a cererii de pronunțare a unei hotărâri prealabile, întrucât chestiunea de drept pusă în discuție nu este nouă, Codul de procedură civilă intrând în vigoare cu 5 ani înainte de sesizarea instanței de fond în prezenta cauză, iar textul indicat a fost interpretat și aplicat de instanțe în acest timp, astfel încât nu sunt îndeplinite condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

39. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, apelanta-contestatoare a depus un punct de vedere asupra chestiunii de drept, prin care a susținut că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

40. Asupra chestiunii de drept, a apreciat că interpretarea dispozițiilor art. 641 din Codul de procedură civilă trebuie să aibă în vedere aplicabilitatea textului de lege, iar nu inaplicabilitatea lui. Astfel, nu s-ar putea interpreta că textul se aplică doar aceluia înscrisuri sub semnătură privată pentru care un alt act normativ prevede necesitatea înscrierii pentru a dobândi caracter de titlu executoriu, pentru că, în acest caz, prevederea ar fi redundantă și inutilă, după cum nu s-ar putea aprecia nici că aceasta ar fi inaplicabilă temporar, atât timp cât legea privind instituțiile de credit nu instituie un astfel de registru public.

41. Modificările legislative în materia executării silite sunt de imediată aplicare, fără a necesita modificarea corespunzătoare a actelor normative speciale. Mai mult, sintagma „în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege”, conținută în art. 641 din Codul de procedură civilă, se referă la faptul că nu orice înscrisuri sub semnătură privată pot deveni titluri executorii ca urmare a înscrierii lor în registrele publice, ci doar „în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege”.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

42. Completul de judecată investit cu soluționarea apelurilor în Dosarul nr. 16.740/196/2018 a reținut că dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă trebuie interpretate în sensul că cerința înregistrării într-un registru public privește doar acele înscrisuri sub semnătură privată cu privire la care legea prevede în mod expres o astfel de condiție pentru a dobândi caracter executoriu, cum sunt, spre exemplu, contractele de arendă.

43. Întrucât în cazul unui contract de credit legea specială îi recunoaște caracterul de titlu executoriu fără nicio altă cerință suplimentară, nu sunt incidente dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

44. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești definitive, precum și opinii teoretice ale magistraților asupra chestiunii de drept supuse dezlegării, din care a rezultat o interpretare cvasiunanimă a textelor de lege în discuție, în sensul că

dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă nu se aplică și contractelor de credit care sunt titluri executorii, conform art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

45. În argumentarea acestei opinii s-a arătat că prin dispozițiile art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 s-a statuat asupra caracterului executoriu al contractelor de credit, stabilindu-se că inclusiv contractele de garanție reală sau personală, încheiate de o instituție de credit, constituie titluri executorii. Astfel, în ipoteza unui contract de credit, legea specială îi recunoaște caracterul executoriu, fără nicio altă cerință suplimentară, motiv pentru care nu sunt incidente dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă. În caz contrar, dispoziția legală menționată ar rămâne fără conținut în ceea ce privește recunoașterea caracterului executoriu.

46. Cerința instituită în cuprinsul normei juridice prevăzute de art. 641 din Codul de procedură civilă, respectiv înscrierea într-un registru public, privește numai acele înscrieri sub semnătură privată cu privire la care legea prevede în mod expres efectuarea unei formalități în vederea dobândirii caracterului executoriu.

47. Nu trebuie omis faptul că dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă constituie cadrul legal general în materie, în timp ce prevederile art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 constituie o normă specială, adresată unei categorii limitate de înscrieri. De asemenea, dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă sunt ulterioare intrării în vigoare a dispozițiilor art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, ceea ce înseamnă că orice modificare s-ar aduce prevederilor art. 641 din Codul de procedură civilă, aceasta nu poate conduce la o modificare implicită a art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, față de dispozițiile art. 67 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Așadar, în lipsa unei dispoziții exprese în Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe (*Legea nr. 17/2017*), modificarea art. 641 din Codul de procedură civilă nu a condus la o modificare implicită a art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, ceea ce înseamnă că pentru contractele de credit nu este necesară înscrierea în registrele publice pentru a dobândi caracter executoriu.

48. Cu alte cuvinte, norma în discuție, având natura unui text de lege special în raport cu prevederile art. 641 din Codul de procedură civilă, conferă în mod expres caracter executoriu contractelor de credit emise de o instituție bancară și încheiate sub semnătură privată cu terții, fără a fi necesară îndeplinirea vreunei condiții suplimentare, fără nicio altă formalitate și independent de înscrierea în vreun registru public, motiv pentru care art. 641 din Codul de procedură civilă nu își găsește aplicabilitatea cu referire la aceste contracte.

49. O opinie contrară a fost exprimată de magistrații Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, fără nicio argumentare.

50. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. **Opinia Direcției legislație, studii, documentare și informatică juridică a Înaltei Curți de Casație și Justiție**

51. Prin punctul de vedere întocmit la data de 10 februarie 2020, Direcția legislație, studii, documentare și informatică

juridică a Înaltei Curți de Casație și Justiție a apreciat, în principal, că sesizarea formulată de Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal nu este admisibilă, nefiind îndeplinite condițiile referitoare la noutatea chestiunii de drept și la nestatuarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

52. Astfel, s-a arătat că forma textului de lege a căruia interpretare se solicită este cea reglementată prin Legea nr. 17/2017, care a intrat în vigoare la data de 24 martie 2017, iar la nivelul instanțelor s-a conturat deja jurisprudență în această materie.

53. Pe de altă parte, s-a apreciat că dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 60 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 24 noiembrie 2017, în interpretarea dispozițiilor art. 641 din Codul de procedură civilă, este aplicabilă, *mutatis mutandis*, și în cauza de față.

54. Asupra fondului sesizării s-a opinat că dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă nu se aplică și contractelor de credit care sunt titluri executorii conform art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

IX. **Jurisprudența Curții Constituționale**

55. Din verificările efectuate rezultă că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale supuse interpretării.

X. **Raportul asupra chestiunii de drept**

56. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori au constatat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că nu există o problemă reală, dificilă de drept, de natură să determine utilizarea mecanismului de unificare a jurisprudenței reprezentat de hotărârea prealabilă.

XI. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

57. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

58. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde lămurirea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

59. Potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de textul de lege menționat anterior, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac, iar dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

60. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate mai sus rezultă condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie îndeplinite cumulativ, după cum urmează: existența unei cauze aflate în curs de judecată, instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă

instanță, cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza în ultimă instanță, soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, chestiunea de drept ce se cere a fi lămurită să fie nouă, să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

61. Analizând admisibilitatea sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată la un tribunal, instanța investită cu soluționarea apelului urmează să judece cauza în ultimă instanță, în conformitate cu dispozițiile art. 718 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, prin pronunțarea unei decizii care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, cauza ce face obiectul judecării aflându-se în competența legală a unui complet de judecată al Tribunalului Brăila, titularul sesizării.

62. De asemenea, sunt îndeplinite și cerințele referitoare la noutatea chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită și lipsa statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra acestei chestiuni, aceasta neformând nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

63. În privința condiției de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei aflate în curs de judecată, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat, în jurisprudența sa, că problema de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare (spre exemplu, Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

64. În egală măsură, chestiunea de drept trebuie să prezinte un anumit grad de dificultate, reflectat în interpretări diferite, altfel s-ar nesocoti principiile fundamentale ale organizării

judecătorești din România, respectiv prerogativa judecătorilor de a interpreta ei înșiși legea și de a o aplica așa cum apreciază la circumstanțele cauzei.

65. Pentru a evita transformarea mecanismului procedural prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă într-o cauză nejustificată de prelungire a procedurii judiciare și pentru a nu se denatura această procedură de la scopul său firesc, acela al unificării practicii judiciare prin rezolvarea de către instanța supremă a unei chestiuni de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei, este necesar ca instanța de trimitere să arate în încheierea de sesizare în ce constă dificultatea de interpretare cu care se confruntă și în ce măsură intervenția instanței supreme va rezolva de principiu chestiunea de drept. Din modul în care este formulat punctul de vedere al completului de judecată în încheierea de sesizare rezultă că instanța de trimitere nu s-a aflat în dificultate în a interpreta dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă, nefiind semnalată nicio complexitate ori dualitate a textului, fie prin dezvoltarea unor puncte de vedere argumentate, fie prin raportarea la niște tendințe jurisprudențiale care să reclame necesitatea intervenției instanței supreme. Unicul argument invocat de autorul sesizării este acela că problema de drept ridicată este nouă, insuficient însă pentru a obține o interpretare prin folosirea acestui mecanism.

66. Este de remarcat, în acest context, și faptul că punctul de vedere exprimat de către instanțele de judecată consultate este unitar, neechivoc, neexistând nicio dificultate în interpretare și, pe cale de consecință, neexistând riscul apariției unei practici neunitare.

67. Rezultă, așadar, că, în procesul de interpretare și aplicare a normelor legale de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție rămâne unul excepțional și subsecvent, el putând fi îngăduit numai atunci când, în mod real, o chestiune de drept determinantă pentru soluționarea pe fond a cauzei nu apare ca fiind îndeajuns de clară, generând dificultăți veritabile de înțelegere a ei și, din acest motiv, având vocația de a conduce la o practică neunitară.

68. Pentru toate aceste considerente, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, prezenta sesizare urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 16.740/196/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă, care prevăd că înscrisurile sub semnătură privată sunt titluri executorii numai dacă sunt înregistrate în registrele publice, se aplică și contractelor de credit care sunt titluri executorii conform art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau cerința înscrierii în registrele publice prevăzută de art. 641 din Codul de procedură civilă se referă strict la înscrisurile sub semnătură privată pentru care un alt act normativ prevede necesitatea înscrierii pentru a dobândi caracter executoriu.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 2 martie 2020.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE

ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

